

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบ
กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
**A Development of English Grammar Competence for Grade 6
Students Using Activity-Based Learning**

อิสริยาภรณ์ พุกชะวัน และ ทำรงลักณ์ เอื่อนครินทร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Isariyapron Pruksawan and Tamronglak Unakarin

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: apply_light@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ จำนวน 22 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่าย แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.76)

* วันที่รับบทความ : 23 เมษายน 2567; วันที่แก้ไขบทความ 26 พฤษภาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 28 พฤษภาคม 2567

Received: April 23 2024; Revised: May 26 2024; Accepted: May 28 2024

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน; ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this study were 1) to compare the achievement of English grammar before and after learning using Activity-based learning of grade 6 students and 2) to study students' satisfaction toward the development of English grammar achievement using Activity-based learning for grade 6 students. The sample group was composed of 22 students in grade 6/1 who studied in the second semester of the 2023 academic year at Wat Ban Mai School, which was obtained from cluster simple random sampling. The research design was One-Group Pretest-Posttest Design. The research instruments included 1) lesson plans with Activity-based learning 2) an English grammar learning achievement test with 4 multiple choices and 3) satisfaction questionnaires. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation, and t-test dependent.

The findings revealed that 1) the students' learning English grammar achievement for grade 6 students after using Activity-based learning was significantly higher than before at the .05 level and 2) the students' satisfaction toward the development of English grammar achievement for grade 6 students was at the highest level. The mean is 4.51 and the standard deviation is 0.76.

Keywords: Activity-based learning; English grammar achievement;

บทนำ

การเรียนการสอนของประเทศไทยให้ความสำคัญกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมุ่งพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีนั้นควรมีความรู้ในด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Grammar) ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ควรได้รับการปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเนื่องจากไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่สำคัญซึ่งจะใช้เพื่อต่อยอดและพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นการเข้าใจและรู้หลักการของไวยากรณ์จะนำไปสู่การใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนเพื่อที่จะได้นำเสนอหรือรับสารได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Martin, H, (2000) กล่าวว่าไวยากรณ์มีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างมากเพราะไวยากรณ์เป็นพื้นฐานซึ่งสนับสนุนการเรียนภาษาในทุกทักษะและนักเรียนทุกระดับชั้น เช่นเดียวกับ Crystal (2002) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ติดอยู่กับตัวของภาษาซึ่งเป็นส่วนสำคัญของภาษา เมื่อภาษาเกิดขึ้นไวยากรณ์ก็เกิดขึ้นเช่นกัน การเรียนรู้หลักไวยากรณ์ทางภาษาจึงเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผู้เรียนจะต้องนำความรู้ด้านหลักภาษาหลักไวยากรณ์ไปใช้ในการเรียนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET) ที่จัดสอบโดยสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ย 4 ปีซ้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2564 อยู่ที่ร้อยละ 36.83, 32.07, 40.94 และ 37.05 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยมีข้อสังเกต พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (พื้นฐาน) ปีการศึกษา 2565 ค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะการเรียนรู้เรื่อง กาล (Tenses) ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่สำคัญในภาษาอังกฤษ ตามที่ บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (ม.ป.ป.) ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการที่จะนำไปต่อยอดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับสูงและพัฒนาทักษะที่ถูกต้องในการพัฒนาการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะย่อย คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้มีความคล่องแคล่วและถูกต้อง โดยอาศัยไวยากรณ์จำเป็นพื้นฐานในการพัฒนา ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นทักษะใด ๆ ของการใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องกาล (Tense) ล้วนเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและจำเป็นต่อผู้เรียนทุกคน เพราะกาลหรือเวลานั้นสามารถจัดกลุ่มของความคิดและเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้เองผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า การเรียนภาษาต่างประเทศหากเรียนรู้ผ่าน “กิจกรรม” จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนก่อให้เกิดทักษะ หรือความชำนาญ ฟัง พูด อ่าน เขียน ไปตามลำดับของธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-Centered) ครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและกำหนดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม สื่อการสอน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้เรียนได้ลงมือทำ (Active Learning) เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 (สถาพร พุทธิพิฏฐกุล, 2555) ซึ่งวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2558) และ (สาวิตรี โรจนะสมิต อาร์โนลด์, 2555 อ้างถึงใน ภัทรสร นรหริยญ, 2562) ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติหรือการลงมือทำ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน และไตร่ตรองความคิดต่อเนื้อหาที่เรียน เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมจากการปฏิบัติ อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกผู้เรียนต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ในขณะที่ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ผู้สอนต้องลดบทบาทการเป็นผู้ให้ความรู้ลงและเป็นผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการการเรียนการสอน

สอน จากหลักการดังกล่าวการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องและสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้าน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning หรือ ABL)

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีลักษณะเฉพาะ และมีประสิทธิภาพโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้เรียนรู้อย่างสนุกสนานเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) เปลี่ยนห้องเรียนเป็นศูนย์รวมของกิจกรรมและการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ (Padmavathi, 2556 อ้างถึงใน นาเดีย กาพา, 2562) กล่าวว่า นอกจากการลงมือปฏิบัติแล้ว ผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ เกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์การเรียนรู้ และสามารถตกผลึกความรู้จากการเรียนการสอนเรื่องนั้น ๆ ด้วยตัวผู้เรียนเองได้ ซึ่งจะแตกต่างจากการนั่งเรียนแบบฟังบรรยายแบบการเป็นผู้รับ การเรียนโดยผ่านกิจกรรมทำให้นักเรียนการเรียนรู้ในระยะยาวและเรียนรู้อย่างมีความสุข

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้นถ่ายทอดผ่านแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อที่จะนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบการทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ ตำบลวัดพริก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งหมด 45 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.1 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่าย (Cluster simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบการทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยมีแบบแผน ดังนี้ (นิโลบล นิมกักรัตน์, 2543)

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบวิธีการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน

X หมายถึง การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบวิธีการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยโดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 9 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบด้วย ขั้นตอนการสอนทั้งหมด 4 ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผล

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 9 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense (จำนวน 7 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Auxiliary Verbs	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประโยคบอกเล่า	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประโยคคำถาม	จำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Present Continuous Tense (จำนวน 4 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ประโยคบอกเล่า	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม	จำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Past Simple Tense (จำนวน 4 ชั่วโมง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ประโยคบอกเล่า	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ	จำนวน 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง ประโยคคำถาม	จำนวน 1 ชั่วโมง

การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีการประเมินหาค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ โดยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบคนละชุดกัน มีการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำข้อมูลจากการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถึง 1.00 และนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ที่มีความสอดคล้องตามเกณฑ์และผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มีการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ถ้าได้ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ถึง 1.00 จะคัดเลือกข้อสอบข้อนั้นไว้ใช้ พบว่า ได้ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 61 ข้อ จึงคัดเลือกไว้จำนวน 60 ข้อ ตามที่ต้องการ และนำไปสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน 5 ข้อ
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา	จำนวน 5 ข้อ
ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์	จำนวน 3 ข้อ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยการนำข้อคำถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำข้อมูลจากการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถึง 1.00 พบว่า มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง จำนวน 13 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงกระบวนการและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

4.2 ทดสอบก่อนเรียนเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาที

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 9 แผนการจัดการเรียนรู้รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง

4.4 ทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เวลาในการทดสอบ 60 นาที โดยแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบหลังเรียน (Post-test) จะคนละชุดกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

4.5 ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามความคิดเห็นหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.6 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น มีขั้นตอนการเตรียมข้อมูลก่อนการประมวลผล คือ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับแล้ว มีการลงรหัสตามคู่มือลงรหัสที่จัดทำไว้ จากนั้นจึงนำไปบันทึกและใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการประมวลผลต่อไปในที่นี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

5.1 สถิติขั้นพื้นฐาน ได้แก่

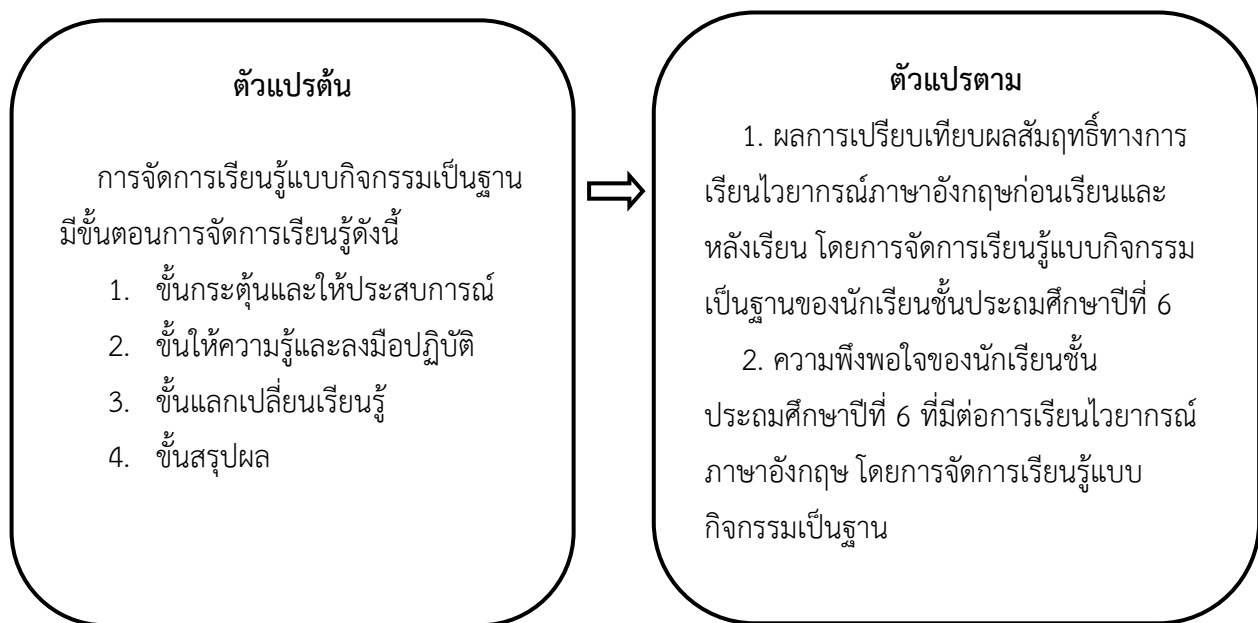
- ค่าเฉลี่ย (Mean)
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่

- สถิติการทดสอบค่าที่ test (Dependent Sample)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถสรุป ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการศึกษามาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test dependent ปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน (n)	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	t	Sig.
ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	22	10.95	2.06	7.32	12.25*	0.0000
หลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	22	18.27	3.01			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 18.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.01 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning)

ผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 22 คน ปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. ลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.41	0.89	มาก
2. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ	4.68	0.55	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการสอน	4.36	0.88	มาก
4. ระยะเวลาของการร่วมกิจกรรม	4.14	0.87	มาก

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสามารถสรุปโครงสร้างทางไวยากรณ์	4.77	0.52	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.47	0.74	มาก
ด้านเนื้อหา			
6. เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.32	0.76	มาก
7. ความถูกต้องของเนื้อหา	4.50	0.72	มาก
8. เนื้อหาบทเรียนมีความน่าสนใจและเข้าใจง่าย	4.55	0.66	มากที่สุด
9. เนื้อหาที่ใช้สอนมีประโยชน์ต่อนักเรียน	4.59	0.78	มากที่สุด
10. เนื้อหากับระดับความรู้ของนักเรียนมีความเหมาะสม	4.65	0.65	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.52	0.71	มากที่สุด
ด้านประโยชน์			
11. การสอนไวยากรณ์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยให้การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษง่ายมากขึ้น	4.45	0.78	มาก
12. การสอนไวยากรณ์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานทำให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.64	0.64	มากที่สุด
13. นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนได้ในชีวิตจริง	4.55	0.94	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.55	0.79	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.51	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวม พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.76)

เมื่อพิจารณาเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ระดับความคิดเห็นด้านประโยชน์ของนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.71) และระดับความคิดเห็นมีความพึงพอใจระดับมากคือ ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.78)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ หลังเรียน ($\bar{x} = 18.27$, S.D. = 3.01) สูงกว่า ก่อนเรียน ($\bar{x} = 10.95$, S.D. = 2.06) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคะแนนก่อนเรียน ($\bar{x} = 10.95$, S.D. = 2.06) และคะแนนหลังเรียน ($\bar{x} = 18.27$, S.D. = 3.01) มีความแตกต่างกัน ซึ่งคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเกิดจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายจนเกิดทักษะและสามารถสร้างองค์ความรู้เกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงได้ด้วยตนเอง ซึ่ง Mellander, K, (1993) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ได้นำเสนอไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องมาจากการที่ผู้เรียนได้ทดลองฝึกฝนและเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นสื่อการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีจุดดึงดูดที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจได้และมีกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และจดจำได้ดีกว่า ดังนั้น รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งมีการเน้นในเรื่องของระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างมากในการศึกษาต่อหรือประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ตามที่ MARTIN, H, (2000) กล่าวว่า ไวยากรณ์มีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างมากเพราะไวยากรณ์เป็นพื้นฐานซึ่งสนับสนุนการเรียนภาษาในทุกทักษะและนักเรียนทุกระดับชั้น ด้วยเหตุนี้เอง การพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เทคนิคหรือกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ซึ่งจากการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านใหม่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์สูงขึ้นเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถเข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้นกว่าการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิดา สตราชาตวาศค์ (2564) ได้ทำวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดขั้นสูง โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในรายวิชาวัฒนธรรมไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งในแต่ละกิจกรรมผู้เรียนจะได้ฝึกการคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.76) เนื่องจากการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เพราะกิจกรรมการสอนมีการใช้กิจกรรมที่หลากหลายเปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติอย่างอิสระและกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการเรียนไวยากรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของปิยะนุช แจ่มหม้อ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 2.80) และสอดคล้องกับการวิจัยของ Alnoori (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมของนักเรียน EFL ในประเทศอิรักและทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้ทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอัลจาซีรา จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นำเสนอแนวคิดทางไวยากรณ์ มีการทดสอบและสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนในช่วงท้ายของการทดลอง พบว่านักเรียนในระดับประถมศึกษานั้นมีความสนุกสนานกับกิจกรรมไวยากรณ์ในห้องเรียนและเรียนรู้องค์ประกอบของไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมและการออกแบบกิจกรรมไวยากรณ์เป็นวิธีสอนไวยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาหลักการและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานโดยละเอียด เพื่อให้ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้มีการพัฒนาและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานในชั้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนบางขั้นตอนที่ใช้เวลาพอสมควร ครูผู้สอนควรรู้แจ้งและอธิบายอย่างละเอียดเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน หากพบว่านักเรียนไม่เข้าใจ ขาดความสนใจหรือไม่ให้ความร่วมมือ ครูจะเป็นผู้คอยกระตุ้นนักเรียนและเป็นที่ปรึกษาในระหว่างดำเนินกิจกรรม

3. ครูผู้สอนควรเผื่อเวลาในการเตรียมตัวของนักเรียนในขณะดำเนินกิจกรรม เนื่องจากบางกิจกรรมจะต้องใช้โทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ตในการทำกิจกรรม อาจเกิดความล่าช้าจากอุปกรณ์ของนักเรียน หรือความล่าช้าของอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะส่งผลต่อการทำกิจกรรม ครูผู้สอนจะเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาก่อนหรือระหว่างดำเนินกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการใช้กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ
2. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

- ชลิดา สตราขดาวาสค์ส. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดขั้นสูง โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในรายวิชาวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. วิทยาลัยครูสุริยเทพ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- นาเดีย กาพา. (2562). *การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based learning: ABL)*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: <https://anyflip.com/jxpjh/gxlt/basic>.
- นิโลบล นิมกิจรัตน์. (2543). *การวิจัยการศึกษา*. เชียงใหม่: ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (ม.ป.ป.). *การพัฒนาการเรียนรู้ 12 tenses โดยการสร้างความคิดรวบยอดสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา*. *วารสารพิภูล*. 18 (2), 238-239.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะนุช แจ่มหม้อ. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภัทรสร นรเหรียญ. (2562). *การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สถาพร พงษ์พิกุล. (2555). คุณภาพผู้เรียน.....เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ QUALITY OF STUDENTS DERIVED FROM ACTIVE LEARNING PROCESS. *วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา*. 6 (2), 4.
- Crystal, D. (2002). *English as a Global Language*. United Kingdom : Cambridge University Press.
- Martin, H. (2000). *Advanced Grammar In Use*. United Kingdom : Cambridge University Press.
- Mellander, K. (1993). *The power of learning*. United States of America : RR Donnelley & Sons Company.